

VELEVĀ•Ā½ENĀ%o PUBLIKUM!!! - 5

NedĀ›le, 08 Ānor 2015

Uáááá - naposledy jsem byla v tak nekĀ™esĀ›ansky Ā•asnou dobu - v sedm ráno - venku, kdyĀ¼ jsem
„šla na krev“. A teĀ• chodím kaĀ¼dej den. ZaĀ•ala jsem pĀ™ípravou na procházky jak na tĀ™etí svĀ›to
VeĀ•er jsem si pĀ™ípravila sportovní Ā•erné kalhoty, tlustou bundu, „palestinu“ na krk, rychlovlezné boty,
Ā™emínek a vodítko.

KdyĀ¼ mĀ› Kayo v mhouravé a snĀ›Ā¼ivé pĀ™ sedmý vzbudil, bleskurychle jsem se oblíkla, bafla pesa a vyrazila do mr
Hned pĀ™ed barákem udĀ›lal louĀ¼i a já spustila oslavnou ódu. Pak jsme to tu obĀ›hli – tedy, Kayo bĀ›Ā¼el, pak na m
poĀ•kal, Kayo bĀ›Ā¼el, pak na mne poĀ•kal, Kayo... Bylo to super – respektive bude to super – aĀ¼ bude n
posledním oĀ•kování. V poledne jsem totižĀ¼ musela jít domĀ™ dĀ™ív, protože se najednou vyvrbilo moc jiných psĀ™ a já
nemohla riskovat. Ale jemu zhola nic nevadilo a nechal se obdivovat od všech pejskaĀ™ek. Tak jsem se se
štuclem pĀ™es ruku blaĀ¼enĀ› druĀ¼ila a dva sympaĀ›áci mi dokonce pĀ™edávali zkušenosti.

Fotit mobilem, kdyĀ¼ vám Ā•uba ohlodává ucho, to je fakt záhul... Po návratu domĀ™ koneĀ•nĀ› udĀ›lal oĀ•ekávané
hovínko, já se vyĀ•erpanĀ› zhroutil, neb cca za dvĀ› hodiny repete. ĀČetyĀ™nohej pérák mezitím lítal blaĀ¼enĀ› pĀ™es celý
pokud uĀ¼ musím vstát, zakopávám o všechny moĀ¼ný jeho krámy. Jak to tak cejtím, tak budu brzy
kráááááááááá a hubenáááááááá. jeho nejmilejší místo - na dece pod stolem. To kulaté je míĀ•,
na kterém sedím, ne moje bĀ™icho!

Sotva jsem zasedla k poĀ•ítaĀ•i a on mi zapadl pod stĀ™, zvonek. Za dveĀ™mi pán od i-tesco a já najednou nevĀ›dĀ›la,
hlavnĀ› jak – chytit ho, jít otevĀ™ít, pĀ™evzít zboĀ¼í, podepsat papír. Ale pán s pĀ™epravkami se roznĀ›Ā¼nil a neĀ¼
pĀ™evzala a podepsala, celýho ho opusinkoval. No – tady to vidíte, tu nespravedlnost, na nĀ›j se vrhá kaĀ¼dý, a já
utĀ™u... d@niela, alias psí kanape